05/02/2019

Άγιος Αντώνιος ο Αθηναίος

/ Επικαιρότητα

ὍΑΓΙΟΣ
Ὁ ΜΕΓΑΜΑΡΤΥΣ
ΑΝΤΩΝΙΟΣ
Ὁ ΑΘΗΝΑΙΟΣ
ΧΕΙΡ
ΧΙΩΝ ΔΗΜΗΤΡΕΛΟΣ
2011

Την μνήμη του Αγίου Αντωνίου του Αθηναίου, τιμά η Εκκλησία μας στις 5 Φεβρουαρίου.

Σφαγείς ο Αντώνιος ώσπερ η όις,
Χριστώ παρέστη ακολουθούντ’ ως όις.

Βιογραφία
Ο Άγιος γεννήθηκε στην Αθήνα το έτος 1754 μ.Χ. από πάμπτωχους και ευσεβέστατους γονείς. Στην ηλικία των δώδεκα ετών αποφάσισε να γίνει έμμισθος δούλος σε κάποιους Αρβανίτες Τούρκους της Αθήνας, προκειμένου να βοηθήσει οικονομικά του γονείς του. Τέσσερα χρόνια αργότερα, πουλήθηκε σε αγαρηνούς εμίρηδες της Πελοποννήσου, οι οποίοι, αποπειράθηκαν μάταια να τον εκτουρκέψουν υποβάλλοντάς τον σε διάφορα βασανιστήρια. Τελικά τον πήραν μαζί τους στο Δούναβη προτού τον πούλησουν εκ νέου. Η διαδικασία αυτή (πώληση-προσπάθεια βίαιου εξισλαμισμού) επαναλήφθηκε τέσσερις φορές ακόμα, με τον νεαρό Αντώνιο να πέφτει στα χέρια κάθε φορά και σκληρότερου αφέντη. Τελικά, ο Θεός ευδόκησε να πουληθεί ο Άγιος για τετρακόσια γρόσια σε ένα ορθόδοξο Χριστιανό μεταξουργό της Κωνσταντινουπόλεως, προκειμένου να στερεωθεί καλύτερα στην πίστη και στην πνευματική ζωή, συμμετέχοντας πλέον άφοβα στα μυστήρια της Εκκλησίας μας.

Ένα βράδυ, ο Άγιος είδε στον ύπνο του ένα θεόσταλτο όνειρο, που τον ενημέρωνε για το επικείμενό Μαρτύριο του, γεγονός που χαλύβδωσε την πίστη του. Την επομένη λοιπόν ημέρα, ο τελευταίος Αγαρηνός αφέντης του, πέρασε από το εργαστήριο που εργαζόταν και άρχισε αμέσως να φωνασκεί συκοφαντώντας τον μικρό Αντώνιο για απόδραση από την οικία του και για απάρνηση της Ισλαμικής πίστεως, που είχε τάχα ασπασθεί πρόσφατα. Επιστράτευσε μάλιστα αρκετούς ψευδομάρτυρες για να στηρίξει τα λεγόμενά του. Όλοι μαζί όρμησαν κατά πάνω του χτυπώντας τον ανηλεώς και εν συνεχεία τον πήγαν στον δικαστή της Ρούμελης, δίνοντας μαρτυρία για αυτόν, ότι πραγματικά είχε εκτουρκιστεί.

Κατά την εξέταση του δικαστού, ο Άγιος, χωρίς ίχνος δειλία δήλωσε:
«Εγώ Χριστιανός γεννήθηκα και Χριστιανός είμαι και ποτέ δεν αρνήθηκα τον Χριστό κι είμαι έτοιμος να δεχτώ μύριους θανάτους γι’ Αυτόν».
Ο κριτής, προσπάθησε να του αλλάξει γνώμη αρχικά με ταξίματα για πλούτη και τιμές και έπειτα με απειλές για φρικτά βασανιστήρια και θάνατο.
Ο Άγιος όμως, παραμένοντας ακλόνητος στην αρχική του απόφαση του ανταπάντησε:
«μη νομίζεις ότι μπορείς να μου αλλάξεις την πίστη του Χριστού με αυτές σου τις φοβέρες και γι’ αυτό βασάνιζε, μαστίγωνε και κομμάτιαζε το σώμα μου και σκέψου και κανέναν άλλον καινούργιο και οδυνηρότατο θάνατο για μένα, επειδή πιο πιθανό είναι να γίνεις εσύ Χριστιανός, παρά εγώ να αρνηθώ τον Χριστό και να μην ομολογώ ότι είναι Υιός Θεού και αληθινός Θεός».
Ο κριτής, όταν είδε ότι ματαιοπονεί και παρά το γεγονός ότι αντιλήφθηκε την συκοφαντία, θεώρησε προτιμηταίο να καταδικάσει τον Άγιο και να τον στείλει στον Βεζύρη, μπροστά τον φόβο του όχλου.

Η ανεπιτυχής σειρά προσπαθειών εξισλαμισμού του Μάρτυρα, συνεχίστηκε και από τον Βεζύρη, που ακολούθησε απαράλλακτη την πεπατημένη των ταξιμάτων και των απειλών. Όταν όμως, διαπίστωσε την σταθερότητα του Αγίου στην Ορθόδοξη πίστη, αλλά και το μέγεθος της συκοφαντίας εναντίον του, αποφάσισε την φυλάκιση του σε μια απέλπιδα προσπάθεια αποφυγής της θανατώσεώς του. Στην φυλακή, ο Αντώνιος έγινε ο ιλαρός παρηγορητής των συγκρατουμένων του, προετοιμάζοντας ταυτόχρονα τον εαυτό του για το επικείμενο μαρτύριό του. Τελικά, ο φόβος της ορμής του όχλου έκαμψε και τον βεζύρη, ο έβγαλε απόφαση σύμφωνα με την οποία ο Άγιος θα θανατωνόταν, εάν δεν αλλαξοπιστούσε.

Ο Άγιος τότε, εκ νέου δήλωσε θαρραλέα ότι δεν πρόκειται να απαρνηθεί τον Δημιουργό του και ακολούθησε ήρεμά τον δήμιο στο σαράι για να θανατωθεί. Εκεί

έγειρε το κεφάλι του λέγοντας τρεις φορές «Κύριε, εις τας χείρας Σου παρατίθημι το πνεύμα μου», πριν ο δήμιος τον χτυπήσει τρείς φορές δυνατά με το σπαθί στον τράχηλο, για να τον πανικοβάλλει και να τον κάνει να αλλαξοπιστήσει την ύστατη στιγμή. Όταν είδε ότι ματαιοπονεί, αποκεφάλισε τον εικοσάχρονο νεαρό Αντώνιο στις 5 Φεβρουαρίου του έτους 1774 μ.Χ., συναριθμώντας τον έτσι στην χορεία των αναρίθμητων νεομαρτύρων της Τουρκοκρατίας.

Εν συνεχεία οι χριστιανοί της περιοχής εξαγόρασαν το Άγιο λείψανό για εβδομήντα γρόσια και το ενταφίασαν εν πομπή στην αυλή της Ζωοδόχου Πηγής Κωνσταντινουπόλεως.